

Jan en Ed dank voor het mooie optreden.

"Wie zijn geschiedenis niet kent is gedoemd haar te herhalen." aldus George Santayana, schrijver en filosoof, die leefde tussen 1863-1952.

Geachte aanwezigen!

Welkom bij dit symposium met als thema 'Verbinden en Doorgeven'. We staan hier met gepaste trots, omdat alle plekken al snel vol waren, dus het onderwerp leeft!

Dank aan de Directie van het Nationaal Archief Afelonne Doek en Tom de Smet, dat ze deze locatie, waar het CABR-archief is ondergebracht, voor ons beschikbaar hebben gesteld en **onze dank** gaat uit naar het Nationaal Comité 4 en 5 mei en Burgemeester Jan van Zanen omdat ze met hun komst en bijdrage, erkenning geven aan wat we hier proberen te bereiken met elkaar. **Dank** ook mijn mede bestuursleden, vrijwilligers, bezoekers en sprekers voor het mede mogelijk maken van dit bijzondere symposium.

Ennn!

Gisteren heeft zich ook nog iets heel bijzonders voorgedaan..., namelijk...

Onze penningmeester en gewaardeerde bestuurslid Herman Schouten heeft een koninklijke onderscheiding ontvangen uit handen van de Burgemeester van Heerde Olaf Prinsen voor o.a. zijn inzet bij onze Stichting.

Graag applaus voor een ieder!!!

Het was voor ons de afgelopen periode een roerige tijd.

Zo heeft er een bestuurswissel plaats gevonden. Vanaf deze plek willen wij Jeroen Saris onze vorige voorzitter danken voor zijn inzet bij de Stichting in de afgelopen 2 jaar. **Dank Jeroen.**

Daarnaast hebben wij onlangs ook afscheid moeten nemen van een van de belangrijkste boegbeelden en bestuursleden van onze Stichting Werkgroep Herkenning Jeanne Diele-Staal, die op 13 september 2024, in het bijzijn van haar familie is overleden.

Wij wensen haar dochter Lucie, die hier aanwezig is, en de familie sterkte bij de verwerking hiervan.

Voor wie onze Stichting nog niet kent. Wij zetten ons in voor nabestaanden van mensen die verdacht werden van collaboratie met de bezetter tijdens WO2, in de volksmond de 'foute' Nederlanders. We bieden een luisterend oor via onze Hulplijn, en verwijzen mensen door naar de juiste instanties en of achterban voor 'hulp' en 'zoeken'.

Wij zijn een Stichting bestaande uit alleen vrijwilligers. We hebben 7 bestuursleden, een 10-tal vrijwilligers en zijn bijna geheel afhankelijk van 280 donateurs die een bijdrage leveren, met een potentieel van 3 miljoen!

Wat al aangeeft dat dit decennia lang bij veel families **geen** onderwerp van gesprek is geweest en nog steeds niet is. Veel Nederlanders hebben geen idee wat een CABR-dossier is of heeft erover gehoord. Mede omdat er nog altijd over gezwezen wordt, maar ook omdat veel families dit geheim verbergen of niet belangrijk 'meer' vinden.

Onze Stichting is vóór het volledig openbaar maken en digitaal beschikbaar stellen van de CABR-dossiers op 1-1-2025 voor iedereen. Wij zijn blij dat dit zorgvuldig zal gebeuren in fases, zodat er eerst ervaring kan worden opgedaan en met de juiste set van maatregelen.

Want dat is belangrijk: dat iedereen weet waar antwoord op vragen te vinden zijn en tot welke instanties men zich kan richten. Dit kunnen vragen zijn op juridisch gebied, maar ook voor psycho sociale problemen moet men hulp kunnen vragen. In het ethisch beraad, een advies commissie van het project Oorlog voor de Rechter, heeft de werkgroep herkenning zich hier ook hard voor gemaakt.

Het openbaar maken en digitaal beschikbaar stellen **staat vandaag dan ook niet ter discussie**. We willen nu vooral ruimte geven aan de persoonlijke verhalen van verschillende groepen, door dit met elkaar te delen.

Vandaag staan we stil bij de gevolgen en de impact die het 'digitale' archief op onze samenleving gaat hebben of al heeft. En ik zou het mooi vinden als we leren van wat er in dit archief staat. **DAT WE MEER INZICHT KRIJGEN IN WAT MENSEN HEEFT BEWOGEN TOT COLLABORATIE** en dat we meer horen over de misstanden, misbruik en mishandeling in de interneringskampen en de Jeugdzorg na WO2. Dat we meer leren over de doorwerking van trauma's door de generaties heen.

Laten we ons beseffen, dat kinderen en kleinkinderen geen schuld hebben aan keuzes van hun voorouders, maar dat zij hier bewust en onbewust mee belast zijn geraakt. Dat er prioriteit wordt gegeven en geld wordt vrijgemaakt voor onderzoek, hulpverlening, educatie en cultuur zodat het volledige verhaal aan de volgende generatie wordt doorgegeven. Het archief is van ons allemaal, niemand uitgezonderd.

Ik hoop dat we 'respectvol' omgaan met de informatie die vrijkomt. En dat wij ervan leren en tijd nemen om de nuances te onderzoeken en niet te 'snel' te oordelen. Wij staan voor een zorgvuldige 'zachte' landing, U toch ook?"

Het is mijn wens dat er na vandaag nog meer ruimte komt, voor wat ons bindt, dialoog, verzoening en wellicht een nieuwe vorm van herdenken. Van **Herkenning naar Erkenning**, in vorm van wellicht rectificatie of gevoel van inclusie.

"Laten wij onze geschiedenis gezamenlijk kennen, herkennen en erkennen, zodat wij gaan proberen haar niet te herhalen."

Graag geef ik nu het woord aan onze dagvoorzitter Sheila Sitalsing, die de dag verder zal begeleiden voor ons. Veel inspiratie gewenst namens het Bestuur. Een hartelijk applaus voor Sheila.